ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Τοχ. Γραφείο ΚΕΜΠΑ
Αριθμός Άδειας 4196

ΕΛΤΑ Hellenic Post

Κωδικός: 4013

ΕΚΤΟΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

Εφημερίδα του Τμήματος του Συνασπισμού για τα Σώματα Ασφαλείας
Πλ. Ελευθερίας 1 Αθήνα Τ. Κ. 10553

Έτος 15ο • Β' Περίοδος • Αριθμός Φύλλου 44 • Τρίμηνη έκδοση • Δεκέμβριος 2007 - Ιανουάριος - Φεβρουάριος 2008

Ομιλία ΑΛΕΚΟΥ ΑΛΑΒΑΝΟΥ, Προέδρου του Συνασπισμού στο 5ο Συνέδριο του Κόμματος

Θυμηθείτε, σύντροφοι και συντρόφισσες,

Πώς νοιώθαμε πριν τρία και χρόνια, μέχρι πριν λίγους μήνες, όταν διαβάζαμε κι ακούγαμε από τα ΜΜΕ:

ο Ότι στο πολιτικό τοπίο δεν υπάρχει χώρος για τον ΣΥΝ ανάμεσα σε ΠΑΣΟΚ και ΚΚΕ

❑ Ότι ο ΣΥΝ με τη νέα πολιτική και τη νέα ηγεσία του θα γίνει εξωκοινοβουλευτική δύναμη.

❑ Ότι ο Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς είναι τα κομμάτια και θρύψαλα μιας αριστεράς που είχε παρελθόν αλλά όχι μέλλον

❑ Ότι μοναδική διέξοδος είναι ο δρόμος προς το ΠΑΣΟΚ όπου πάντα περισσεύουν κάποιες καρέκλες ή έστω σκαμνάκια.

❑ Ότι έπρεπε να κάνω εκ των προτέρων την αυτοκριτική μου για την πανωλεθρία που έρχονταν στις αυτοδιοικητικές εκλογές.

❑ Ότι η νέα Βουλή θα ήταν τρικομματική χωρίς την παρουσία του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς.

Αξίζει να θυμηθούμε κάθε συναίσθημά μας:

Την υπαρξιακή μας αγωνία. Το αίσθημα ματαίωσης και παραίτησης. Την απογοήτευση και τη λύπη μας. Το φόβο (αλλά και την απόφασή μας) να είμαστε οι τελευταίοι των Μοϊκανών. Την ανασφάλεια και αυτοειρωνία

Έχει σημασία να τα ξαναθυμηθούμε όλα αυτά σήμερα στο Συνέδριό μας.

Όλοι μαζί. Μια μεγάλη συντροφική ομάδα.

Μόνο έτσι θα καταλάβουμε: -πόσο δύσκολα ήρθε, -πόσο σκληρή ήταν η πορεία, πόσο χρειάσθηκε να σφίξουμε τα δόντια

Μόνο έτσι θα νοιώσουμε: πόσο ανεκτίμητη, πόσο πολύτιμη είναι η περηφάνια, η αυτοεκτίμηση, η δικαίωση που αισθανόμαστε σήμερα.

Αυτό το κόμμα, Το κόμμα μας, ο ΣΥΝ σε μια κοινωνία που βλέπει τις αξίες να καταρρέουν και την πολιτική ζωή να βυθίζεται στο βούρκο να αναδείχνεται

- σε προσδοκία
- σε μεγάλη ελπίδα
- σε γοητευτικό δρόμο προς το μέλλον

Ό,τι έγινε, δεν έγινε τόσο από μεγάλες εμπνεύσεις, μεγάλα ρίσκα, μεγάλες κινήσεις στην Κουμουνδούρου ή στη Βουλή.

Όσο από μια επίμονη δουλειά ομάδας χιλιάδων συντρόφων, με μεγάλο πόνο απέ-

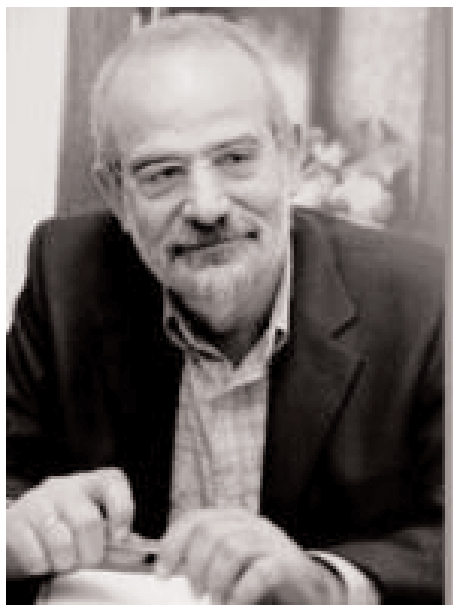

ναντι στην αδικία, με μεγάλη οργή για την εκμετάλλευση, με μεγάλο πείσμα για την ισότητα, τη δικαιοσύνη, την ελευθερία.

Σε αυτή την επώδυνη αλλά καρποφόρα πορεία των τριών χρόνων δεν διστάσαμε να κάνουμε τομές και ρήξεις με στερεότυπα στη δράση της αριστεράς, ή να φέρουμε στα άκρα πλευρές της δράσης μας που είχαμε ήδη αρχίσει να ακολουθούμε δειλά

Οι άξονες αυτοί της πολιτικής μας μπορούν και πρέπει να προωθηθούν κι άλλο και να αποτελούν κεντρικά χαρακτηριστικά της πολιτικής μας και μετά το Συνέδριο.

Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς: «η» Αντιπολίτευση

Πρώτο:

Δεν συμφιλιωνόμαστε με το ρόλο της αριστεράς -ως κομπάρσου, -ως αναπληρωματικού, για τις μικρές μάχες, για να συμπληρωθούν οι υπογραφές που χρειάζεται η αντιπολίτευση.

Είπαμε: Θα σπάσουμε το παραδοσιακό μοντέλο όπου η δικομματική αντιπαράθεση κυβέρνησης - αξιωματικής αντιπολίτευσης κυριαρχεί ασφυκτικά στην πολιτική ζωή.

Και το σπάσαμε.

Σε αυτό το πρότυπο, αναπτύσσεται η συναίνεση και η ελεγχόμενη αντιπαράθεση σε θέματα δευτερεύοντα, προσώπων-και σχεδόν πάντα στο έδαφος της διαφθοράς.

Σε αυτό το πλαίσιο επιφυλάσσουν μια αξιοπρεπή θέση για την αριστερά φτάνει να είναι και αυτή αξιοπρεπής απέναντι στο σύστημα.

Δέχονται με ευγένεια τις πιο ακραίες κριτικές φτάνει να είναι σε θεωρητικό επίπεδο.

Αναγνωρίζουν με καλοσύνη τη συνέπεια των θέσεων της αριστεράς, φτάνει να αναγνωρίσει και αυτή ότι δεν μπορούν να εφαρμοσθούν παρά μόνο σε μια ιδανική κοινωνία.

Εμείς είπαμε όμως:

Δεν θέλουμε να μείνουμε στη μικρή γωνιά του κήπου που μας παραχώρησαν για να παίζουμε με τα στρατιωτάκια και τις κούκλες μας.

Θα βγούμε σε όλο τον χώρο

Κι ας υπάρχουν τσουκνίδες, αγκάθια και φίδια.

Δεν θα εμπνεόμαστε από τον σοσιαλισμό με δημοκρατία και ελευθερία ως τελικό στόχο. Θα δίνουμε την καθημερινή μάχη για στόχους δημοκρατίας, ελευθερίας, ισότητας σήμερα.

Θα διεκδικήσουμε ένα ουσιαστικό ρόλο στην αντιπολίτευση.

Αντιπολίτευση σε βάθος κι όχι επιφανειακή.

Αντιπολίτευση στη ΝΔ, που είναι η κυβέρνηση, και όχι στο ΠΑΣΟΚ

Ήμασταν ένα κόμμα νάνος με έξι βουλευτές.

Είχαμε απέναντι μας ποσοτικά κοινοβουλευτικούς γίγαντες

Είχαμε όμως μαζί μας τους μεγάλους στόχους:

❑ Για τον Δημόσιο Χώρο.
❑ Για το Κοινωνικό Κράτος
❑ Για τη νεολαία
❑ Για τα δικαιώματα της διαφορετικότητας
❑ Για τους μετανάστες
❑ Για την οικολογία
❑ Για την ειρήνη

Είχαμε την απόφαση να συγκρουσθούμε με το κατεστημένο και τα μεγάλα συμφέροντα

Από την εισαγγελία του Αρείου Πάγου για τους συμβασιούχους και τους Πακιστανούς

Μέχρι την Marfin Investment Bank για τον ΟΤΕ.

Στους δρόμους πρώτα. Μετά στη Βουλή

Ακολουθήσαμε αυτό τον δρόμο και καταχτήσαμε αυτό που έχει πια γίνει κοινή συνείδηση:

-Η δύναμη που μπορεί να αντιταχθεί στη ΝΔ είναι ο Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς.

-Το σημείο αναφοράς για ένα ευρύτατο προοδευτικό χώρο είναι η δική μας δράση

- Η ελπίδα απέναντι σε μια επιθετική κυβέρνηση, όχι μόνο για τους φίλους μας αλλά και για το μεγάλο μέρος συναγωνιστών από τον σοσιαλιστικό χώρο, η καυστική κριτική μας στη δεξιά και οι θέσεις μας.

Μας κατηγόρησαν:

Ότι υψώσαμε τον τόνο

Ότι ξεχάσαμε το σαβουάρ βιβρ της ανανεωτικής αριστεράς όταν μιλούσαμε για τον πρωθυπουργό, την κυβέρνηση, το σύστημα, με εκφράσεις «εκκαθαρίσεις λογαριασμών» ή «νονοί»

Και τώρα,

Που το Μέγαρο Μαξίμου έχει περιβληθεί με ένα νέφος σκανδάλων, που η συναλλαγή, ο εκβιασμός, η εκδίκηση, η εξαγορά, η παρανομία έχουν γίνει το νέο σύνταγμα της χώρας, έχουν περάσει στο καθημερινό λεξιλόγιο όλων

Σε κρίσιμες στιγμές, λοιπόν, καταφέραμε να γίνουμε «η» αντιπολίτευση.

Αυτό μπορούμε να το στερεώσουμε και να το εμπεδώσουμε.

Κόμμα μπροστά, Κόμμα προτάσεων συνεργασίας

Δεύτερο:

Διεκδικούμε τον ρόλο της αντιπολίτευσης απέναντι στην κυβέρνηση.

Αλλά και άλλο ρόλο στο κομματικό τοπίο της αντιπολίτευσης.

Στο γεωμετρικό σχήμα που είχαν φτιάξει δεν είχαμε θέση με το ΠΑΣΟΚ από τη μια μεριά, και με το ΚΚΕ από την άλλη.

Δεν μας επέτρεπαν άλλη επιλογή παρά της δορυφοροποίησης, μέσα από το πρόσχημα της «συνεργασίας»

Και σε όσους δεν το δεχόμαστε,

Σε όσους βλέπαμε μια παρακμή της αριστεράς όποτε έχει ακολουθηθεί αυτός ο δρόμος-η κυβέρνηση καταρρέει και ετοιμάζεται θριαμβευτής ο Μπερλουσκόνι-

Σε όσους πιστεύαμε στην αυτονομία μας, ένα φοβικό σύνδρομο είχε αναπτυχθεί από την απήχηση που θα μπορούσαν να έχουν προτάσεις για κυβερνητική συνεργασία

Όχι γιατί είχαν δυναμική από μόνες τους, αλλά γιατί στηρίζονταν στην εκβιαστική λογική του εκλογικού νόμου.

Ίσως είναι αλήθεια ότι στο δικό τους το-

Συνέχεια στην 3η σελ.

Ομιλία του ΑΛΕΞΗ ΤΣΙΠΡΑ στο 5ο Συνέδριο του Συνασπισμού

Τούτες τις ώρες ολοένα και περισσότεροι πολίτες έχουν στραμμένο το βλέμμα του στο Συνέδριό μας.

Ολοένα και περισσότεροι πολίτες, αναγνωρίζουν πια ότι δεν έχουν τίποτα να περιμένουν από τα δυο κόμματα εξουσίας. Τα κόμματα που κυβέρνησαν τη χώρα τα τελευταία 33 χρόνια. Ολοένα και περισσότεροι πολίτες αναζητούν ελπίδα και διέξοδο από τη κρίση. Και την αναζητούν στην αριστερά.

Αυτός ο κόσμος μας παρακολουθεί. Περιμένει από εμάς.

Όχι τυχαία, ή γιατί όπως πολλοί ισχυρίζονται γίναμε της μόδας. Αλλά γιατί όλο το προηγούμενο διάστημα εμάς είδανε εμάς να παλεύουμε με συνέπεια σε όλα τα μέτωπα των κοινωνικών αγώνων. Εμάς είδανε να συγκρουόμαστε με την κυβερνητική πολιτική μέσα και έξω από τη βουλή

❑ για την αναθεώρηση του άρθρου 16,
❑ για την εκποίηση του δημόσιου πλούτου,
❑ για τη φτώχεια και την ανεργία,
❑ για τους μισθούς πείνας,
❑ για την ομηρεία των συμβασιούχων,
❑ για τη περιβαλλοντική επιβάρυνση,
❑ για τη συρρίκνωση των ατομικών ελευθεριών και των πολιτικών δικαιωμάτων.

Περιμένουν από μας γιατί εμάς είδανε να μιλάμε στη βουλή χωρίς να μασάμε τα λόγια μας.

Γιατί εμάς είδανε να δίνουμε αγωνιστικά το παρόν

στους δρόμους στο πλάι των κινημάτων. Και ταυτόχρονα να ορθώνουμε προγραμματικό λόγο, συγκεκριμένο και απτό, να προτείνουμε λύσεις για τα μικρά και μεγάλα προβλήματα. Λύσεις διεξόδου από τη κρίση, προς όφελος των δυνάμεων της εργασίας, προς όφελος της κοινωνίας που σήμερα λεηλατείται από τη κυρίαρχη πολιτική.

Και ήρθε η στιγμή, εμείς, από τη πλευρά μας, να προχωρήσουμε πιο πέρα από τις διαπιστώσεις για την κρίση του πολιτικού συστήματος, τη κρίση του συναινετικού δικομματισμού.

Να αναζητήσουμε διέξοδο στη διαμόρφωση μιας νέας πολιτικής και κοινωνικής πλειοψηφίας με βασικό κορμό τις δυνάμεις της ριζοσπαστικής αριστεράς. Να αναζητήσουμε μια διέξοδο από την κρίση στα αριστερά.

Οι εξελίξεις το τελευταίο διάστημα τρέχουν με ιλιγγιώδεις ρυθμούς.

Βιώνουμε όλοι έκπληκτοι, την χρεοκοπία του πολιτικού μας συστήματος, μια χρεοκοπία που αυτές τις ημέρες εκφράζεται πρώτα απ όλα σε ηθικό επίπεδο.

Οι μεγάλες υποσχέσεις των δύο κομμάτων εξουσίας, για αλλαγές, εκσυγχρονισμό και επανίδρυση του κράτους, δεν μπορούν πια να συγκαλύψουν την πραγματικότητα της αναξιοπιστίας, των κολλητών, των πελατειακών σχέσεων, της διαπλοκής και των πολιτικών και οικονομικών σκανδάλων.

Η ανεργία, η «ελαστική» και ανασφάλιστη εργασία, τα εξαντλητικά ωράρια, οι συντάξεις πείνας, αλλά και η συρρίκνωση των κοινωνικών παροχών, προκαλούν στην κοινωνία μια ασφυκτική πίεση.

Συνέχεια στην 3η σελ.

Ομιλία ΑΛΕΚΟΥ ΑΛΑΒΑΝΟΥ

Συνέχεια από την 1η σελ.

πιο δεν υπήρχε χώρος για μας

Γι' αυτό είπαμε:

Εμείς θα φύγουμε μπροστά

Δεν υπάρχει για μας θέση στα διαγράμματα της δεκαετίας του _70 και _80 μέσα στα οποία ασφυκτιά ο τόπος

Εμείς μπορούμε να υπάρξουμε μόνο μέσα σε ένα νέο τοπίο

Αν οι άλλοι έχουν καταλάβει τα καθίσματα σε ένα σύστημα που είναι αναχρονιστικό, αν μένουν στην ξύλινη γλώσσα και τις ανούσιες αντιπαραθέσεις ενός πολιτικού συστήματος που μας χαιρετάει , κι αν δεν υπάρχει θέση για μας

Εμείς,

Θα αναμετρηθούμε με τις προκλήσεις, τις συγχύσεις, τα διλήμματα, τις δυσκολίες

και τις θαυμαστές δυνατότητες ενός κόσμου που έρχεται

Θα συναντηθούμε με αυτούς που ζουν με τραγικότητα αλλά και ελπίδα τον κόσμο της παγκοσμιοποίησης, του άγριου καπιταλισμού αλλά και της τεχνολογικής επανάστασης

Θα συναντηθούμε:

-Με τους Πακιστανούς που φύγαν από τα χωριά και τα ποτάμια τους για να φτάσουν χωρίς οικογένεια στην Ευριπίδου και τη Μενάνδρου και βρέθηκαν μπλεγμένοι στο ασύλληπτο δίκτυο με απαγωγές, μυστικές πτήσεις, φυλακές φαντάσματα του διεθνούς παρακράτους

-Με τους μεταπτυχιακούς από την Αγγλία και την Αμερική που ψάχνουν με απόγνωση δουλειά με 500 ευρώ, ακόμη και ανασφάλιστη

-Με τις νέες και τους νέους που παρέμειναν στο εξωτερικό γιατί δεν μπορούν να αντέξουν την Ελλάδα της σαπίλας και του τίποτα.

-Με τη νέα φτώχεια των μεγαλουπόλεων, στις συνοικίες της ανεργίας όπου δημαγωγοί επιχειρούν να φυτεύσουν το «αυγό του φιδιού» μέσα στις γλάστρες τους

Θα πάρουμε στην αγκαλιά μας:

Τα βρέφη των οικογενειών από την Κένυα, το Τσαντ, το Κογκό, που ζουν μέσα στο αίμα

Γεννημένα σε ελληνικά μαιευτήρια, χωρίς χαρτιά, χωρίς ταυτότητα και γνωρίζουν τον ρατσισμό από την κούνια.

Έτσι έχουμε κάνει.

Και εκεί που δεν υπήρχε θέση με για μας, βρεθήκαμε μπροστά, από όλες τις άλλες πολιτικές δυνάμεις στην Ελλάδα και τον κόσμο του σήμερα

Και δεν έχουμε κανένα λόγο πια να κρυβόμαστε κάτω από το τραπέζι όταν γίνονται προτάσεις για συνεργασία.

Αυτά τα τρία χρόνια

Είμαστε εμείς που βομβαρδίζουμε με προτάσεις κοινής δράσης την αξιωματική αντιπολίτευση:

Για το δημόσιο πανεπιστήμιο

Για το ελάχιστο εισόδημα

Για τα ασφαλιστικά δικαιώματα των νέων

Για το ευρωσύνταγμα

Για τον χωρισμό εκκλησίας και κράτους

Για την Ολυμπιακή

Και δυστυχώς, όλες σχεδόν τις φορές έχουμε βρεθεί στην άλλη όχθη.

Έξω από το πεδίο των αριστερών αντιπαραθέσεων, για την ενότητα της αριστεράς

Τρίτο:

Πιστεύουμε ότι στη Αριστερά αξίζει η ενότητα

Αξίζει ένας πολύ πιο σημαντικός ρόλος από τις παρελθοντολογικές αντιπαραθέσεις.

Βάζουμε τέλος σε αυτό ως στοιχείο της δημόσιας ταυτότητάς μας

Πολλοί παραξενεύθηκαν για τη στάση μας αυτή απέναντι στο ΚΚΕ

Χάναμε περιζήτητες παρουσίες στα ΜΜΕ που θα ήθελαν να διαιωνίσουν την εικόνα μιας αριστεράς διχασμένης, αποκρουστικής, αδιέξοδης, ανίκανης

Πολλοί - και σύντροφοί μας -θεώρησαν τη στάση μας αυτή ηττοπαθή

Ας ηττηθούμε, σύντροφοι

Στο ρόλο του εισαγγελέα

Στο ρόλο του αναμάρτητου

Του παντογνώστη

Της Ιεράς Συνόδου του σοσιαλισμού

Και ας είμαστε νικητές

Στο μήνυμα της ενότητας

Της αλληλεγγύης

Της συστράτευσης

Τις τρεις μαγικές έννοιες, που αναγέννησαν τον Συνασπισμό Ριζοσπαστικής Αριστεράς

Είμαστε χαρούμενοι και αισιόδοξοι που έχουμε συντροφικές κουβέντες και συντροφική δράση

❑ Με τον Κομμουνιστική Οργάνωση Ελλάδας

❑ Με την Ανανεωτική Κομμουνιστική Οικολογική Αριστερά

❑ Με τη Διεθνιστική Εργατική Αριστερά

❑ Με το Κόκκινο

❑ Με τους Ενεργούς Πολίτες

❑ Με τους ανένταχτους

❑ Με το Δημοκρατικό Κοινωνικό Κίνημα

Όταν μας αποκαλεί η ηγεσία του ΚΚΕ

Προδότες, συμβιβασμένους, οπορτουνιστές, καβαλημένους, κουραμπιέδες

Εμείς απαντάμε στους αγωνιστές που τους ακολουθούν: «Ενας είναι ο εχθρός. Ο καπιταλισμός»

Οφείλαμε να εγκαταλείψουμε αυτό το γήπεδο που η νέα γενιά το έβλεπε σαν αντιπαράθεση ακατανόητων αιρέσεων. Να αφήσουμε αφύλακτη ακόμα και την εστία μας

Μόνο έτσι μπόρεσε να γίνει αυτό που πολλοί αποκλείανε:

Το κόμμα μας, και οι σύμμαχοί του στον Συνασπισμό Ριζοσπαστικής Αριστεράς

στις παραδόσεις των μεγάλων ενωτικών στιγμών. Του ΕΑΜ. Της ΕΔΑ. Των αριστερών φοιτητικών αντιδικτατορικών επιτροπών,

Εισορμούν με αυτοπεποίθηση στο γήπεδο των μεγάλων πολιτικών αναμετρήσεων της χώρας με το κάλεσμα να αλλάξουμε το τοπίο.

Οι προτάσεις μας, παλιές και νέες, απευθύνονται σε όλες τις δυνάμεις της Αριστεράς,

Μιας αριστεράς που αθροιστικά φθάνει πια το μέγεθος που έχει ο κάθε φορέας του δικομματισμού.

Η πορεία μας όμως αυτά τα τρία χρόνια δεν εξαρτήθηκε από οποιαδήποτε άρνηση, από οποιαδήποτε επίθεση

Και δεν πρόκειται να εξαρτηθεί

Συνεχίζουμε

Και είμαι σίγουρος ότι σε αυτόν τον δρόμο της ενότητας και της νίκης της αριστεράς οι καρδιές όλων και περισσότερων κομμουνιστών θα χτυπάνε στον ίδιο ρυθμό με τις δικές μας.

Δράση κινηματική και αποτελεσματική

Τέταρτο:

Η πολιτική μας δράση είναι κινηματική, αλλά και αποτελεσματική

Αυτό είναι το μάθημα που έχουμε πάρει από το Παγκόσμιο, το Ευρωπαϊκό, το Ελληνικό Κοινωνικό Φόρουμ.

Και εκδηλώθηκε πανηγυρικά με τη μεγαλύτερη κινητοποίηση που έγινε στην Αθήνα την τελευταία δεκαετία

Τη μεγάλη διαδήλωση του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Φόρουμ, όπου τα μέλη του ΣΥΝ έπαιξαν ένα πρωταγωνιστικό ρόλο.

Όσο τεκμηριωμένες κι αν είναι οι προτάσεις μας θα είναι στον αέρα ,χωρίς αιχμές και κρουστικότητα

Εάν δεν στηρίζονται στην ενέργεια και τη συμμετοχή των πολιτών.

Δεν μπορούμε να είμαστε αξιόπιστο αριστερό κοινοβουλευτικό κόμμα, αν δεν είμαστε μια μεγάλη εξωκοινοβουλευτική δύναμη.

Δεν μας πειράζει αν μας πέρασαν για ψώνια. Αν σκέφτονταν ότι ζούμε στον κόσμο μας.

Όταν ο δικομματισμός φλυαρούσε στη βουλή για μήνες για τους κουμπάρους και τα τότε σκάνδαλα και μεις βγαίναμε και κάναμε γνωστό στο λαό έναν αριθμό. 16

Και τα βράδια, εμείς που βγήκαμε από τα φοιτητικά κινήματα ονειρευόμασταν ότι πάλι «η πλατεία θα ειν' γεμάτη από το νόημα που έχει κάτι από τις φωτιές»

Και βλέπαμε τους χιλιάδες φοιτητές και φοιτήτριες, σπουδαστές και σπουδάστριες, μαθητές και μαθήτριες σε ένα στείρο, άγονο εκπαιδευτικό σύστημα

Και τους δασκάλους και τους καθηγητές να διεκδικούν το επίδομα φτώχειας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Και είπαμε Μπορούμε

Θα πετύχουμε

Κι εμείς «οι εκτός νόμου», οι «εκτός κοινοβουλευτικού πλαισίου» συμβάλλαμε

Στην πυροδότηση, την έκφραση και τη νίκη ενός μοναδικού ενωτικού κινήματος στην ιστορία της χώρας μας

Μας πρότεινε ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ να κλείσει ήρεμα η αναθεωρητική διαδικασία, εδώ που βρίσκεται και όλοι μαζί αγκαλιά με τη ΝΔ και το ΛΑΟΣ να αρχίσουμε από την αρχή

Κι εμείς λέμε:

Με κόκκινα τριαντάφυλλα στο πέτο, σε μερικές βδομάδες, οι 14 βουλευτές του Συνασπισμού της Ριζοσπαστικής Αριστεράς θα είμαστε στη Βουλή,

Για να γιορτάσουμε την ήττα της ΝΔ.

Την ήττα της δικομματικής συναίνεσης

Τη νίκη της εκπαιδευτικής κοινότητας που κατάφερε να επιβάλλει τις δικές της συνταγματικές απόψεις σε μια δύναμη 280 βουλευτών.

Κόμμα νεολαίας

Πέμπτο:

Για τον Συνασπισμό αναδείχθηκε σε στρατηγικό θέμα η συνάντηση της αριστεράς με τη νεολαία.

Μπορεί να μη συμφωνούμε απολύτως όλοι στο «πώς», είμαστε ομόφωνοι στο «επειγόντως»

Πολλοί πίστευαν ότι είναι αδύνατο, ευσεβής πόθος

Οι κοινωνικές έρευνες έδειχναν ότι η νέα γενιά είναι:

Συντηρητική, Απολίτικη, Φυτό, Χαμένη στον ανταγωνισμό και τον ατομισμό Χωρίς συλλογική ταυτότητα.

Τα χρόνια αυτά κάναμε πολλά.

Και με το 16. Και με το Διαδίκτυο. Και με την οικολογική αφύπνιση. Και με τους εργατικούς αγώνες

Η σημερινή νέα γενιά

Δεν είναι πια απούσα

Δεν είναι στην άλλη όχθη

Δεν είναι έξω από την ιστορία

Έχει ταυτότητα, έχει όνομα

Είναι η γενιά του άρθρου 16

Και είναι ακόμα στην αρχή. Έχουν πολλά να γίνουν

Είμαστε περήφανοι για τη Νεολαία του Συνασπισμού

Ξεκινώντας από πολύ μικρές δυνάμεις είχε πολύ μεγάλα αποτελέσματα

Με την πίστη της στην αυτονομία των κινημάτων

Με την ενωτική της αντίληψη

Με την εσωτερική της συνοχή

Και με αφορμή τις εκδηλώσεις βίας που κατά καιρούς εκδηλώνονται όπως προχθές, εμείς επαναλαμβάνουμε τη σταθερή μας θέση υπέρ των ειρηνικών κινητοποιήσεων, κατά της βίας

Επαναλαμβάνουμε όμως και κάτι άλλο

Η πολιτική, το σχολείο, η οικογένεια εξωθούν όλο και περισσότερους νέους στα άκρα και στην αυτοκαταστροφή

Παιδιά που αρνούνται ή δεν αντέχουν στον ατομισμό. Που έχουν αποβληθεί από το εκπαιδευτικό σύστημα. Που βλέπουν την αδικία και γοητεύονται από τον Ρομπέν των Δασών Είτε είναι εύθραυστα και ευάλωτα

Εισαγγελείς τους είναι πολλοί. Δεν χρειαζόμαστε κι εμείς

Ας προσπαθήσουμε να λειτουργήσουμε ως δύναμη απελευθέρωσης Δύναμη που σπάει τον τοίχο.

Που αναμετράται με τις αιτίες ενός φαινομένου που το βρίσκουμε να επεκτείνεται παντού: στην Αθήνα, το Παρίσι, το Λονδίνο.

Εμείς θα κλείσουμε τον μεταπολιτευτικό κύκλο

Δεν θέλουμε να μεγαλοποιήσουμε τη μέχρι τώρα δράση μας. Ξέρουμε τις μεγάλες μας αδυναμίες

Πιστεύω όμως η αντιπολίτευση ουσίας, ο ενωτικός μας ρόλος, η κινηματική δυναμική, η αποτελεσματικότητά μας, έχουν παίξει ρόλο καταλύτη στις εξελίξεις στην πολιτική ζωή

Λέγαμε πριν τις εκλογές «κύκνειο άσμα του δικομματισμού», «τέλος εποχής»

Και μας δούλευαν

Και σήμερα έχουμε βαρεθεί να ακούμε από τα στοματά τους αυτούς τους όρους

Ακούμε ακόμη «κλείνει ο κύκλος της μεταπολίτευσης»

Μην επαναπαυόμαστε.

Μπορεί ένας κοινωνικός οργανισμός να λειτουργεί στο κατώτερο σημείο της απόδοσής του και να επιβιώνει και να κυριαρχεί με δυνάμεις που αγωνίζονται να μείνει ανοικτός

Τους πρωταγωνιστές της οικονομικής, της πολιτικής, της εκδοτικής ζωής.

Και μαζί η αδράνεια και ο φόβος της κοινωνίας προς το καινούργιο.

Ένας πολιτικός κύκλος δεν κλείνει ποτέ από μόνος του.

Χρειάζονται οι δυνάμεις που θα έχουν την τόλμη, τη διορατικότητα, την έμπνευση, την απόφαση και κυρίως τη δύναμη για να τον κλείσουν.

Σύντροφοι και συντρόφισσες,

Γνωρίζουμε τη δύναμή μας.

Γνωρίζουμε ότι στις εκλογές πριν λίγους μήνες πήραμε 5%

Γνωρίζουμε όμως ότι στην κοινωνία ωριμάζει με μεγάλη ταχύτητα η θέληση να περάσει η πολιτική ζωή σε άλλο κεφάλαιο.

Ότι όλο και περισσότερες ελπίδες για αυτό καθημερινά στρέφονται πάνω μας.

Θα ανταποκριθούμε

Ο κύκλος του εμφυλίου πολέμου

Είναι όμως κι ένας άλλος, μεγάλος ιστορικός κύκλος που πρέπει να κλείσει.

Ο κύκλος του εμφυλίου πολέμου.

Είναι σχεδόν 60 χρόνια από τη μεγάλη ήττα μιας αριστεράς που είχε αναδειχθεί σε πλειοψηφική. Ο ψυχρός πόλεμος έκανε σε όλη την Ευρώπη «απαγορευμένο καρπό» τη διεκδίκηση ενός ηγετικού εθνικού ρόλου από την αριστερά. Το τέλος του, που αρχικά εμφανίσθηκε ως η οριστική πτώση, ανοίγει άλλες δυνατότητες και εξελίξεις, όπως φαίνεται από τις μεγάλες επιτυχίες σε άλλες χώρες.

Δεν βγήκαμε ως Συνασπισμός από το πουθενά. Έχουμε πικρές ιστορίες της παράταξής μας πίσω μας.

Όχι μόνο τις αφάνταστες διώξεις, την κρατική τρομοκρατία και βία. Έχουμε την εσωτερικοποίηση στη συνείδηση του λαού της ασυμβατότητας αριστεράς και διακυβέρνησης της χώρας. Την ώθηση των μεγάλων κυμάτων αριστερού ριζοσπαστισμού σε δυνάμεις του κεντρώου χώρου που δεν θα μπορούσαν να απειλήσουν το κατεστημένο.

Η μεταδικτατορική διαίρεση της αριστεράς ενίσχυσε αυτές τις τάσεις. Κάποιες φορές επιλογές της, όπως το 1989 δημιούργησαν μεγάλα χάσματα με μεγάλο μέρος του προοδευτικού χώρου που είχε κάνει σοσιαλιστικές επιλογές και διατηρούσε ακόμη ελπίδες.

Βλέπω στις εκδηλώσεις μας

Τον Μανώλη Γλέζο

Τον Απόστολο Σάντα

Τον Λεωνίδα Κύρκο

Τον Κώστα Φιλίνη

Τον Τάκη Μπενά.

Και λέω

Το οφείλουμε

Η μετεμφυλιακή συμφιλίωση δεν θα έχει ολοκληρωθεί παρά μόνο όταν στην πολιτική ζωή της χώρας εμφανισθεί η ριζοσπαστική αριστερά με τη δική της κυβερνητική πρόταση.

Δεν μπορούμε να μένουμε άλλο το «Άγιο Όρος» της πολιτικής ζωής, χωρίς δικαίωμα να κρίνουμε τα πράγματα σε ολόκληρη τη χώρα έξω από τα όρια της μικρής πολιτικής χερσονήσου που μας έχουν σε κράτηση.

Έρχεται η ώρα να μιλήσουμε για αυτό που ήταν ταμπού και σήμερα πρέπει να ειπωθεί.

Έρχεται η ώρα να βγάλουμε από τη ναφθαλίνη όλα τα οράματα, και τους αγώνες και την προσφορά για τη λαϊκή εξουσία και να τα μπολιάσουμε στις σημερινές πραγματικότητες.

Έρχεται η ώρα αυτά που κατά καιρούς συζητούσαμε στη θεωρία να τα σχηματοποιήσουμε σε πράξεις.

Το διεθνές πλαίσιο των ελληνικών εξελίξεων

Η παρατεταμένη κρίση στη χώρα μας δεν είναι ένα τοπικό και συγκυριακό φαινόμενο.

Τροφοδοτείται, συνδέεται και συνηχεί με κρισιακά φαινόμενα πλανητικού εύρους.

Η διεθνής χρηματοπιστωτική κρίση με αφετηρία τις στεγαστικές ανάγκες των φτωχών της Αμερικής που έγιναν μια τερατώδης «πυραμίδα» για τράπεζες και κοράκια.

Ο πανικός των χρηματιστηρίων, παρά τις συνεχείς παρεμβάσεις των Κεντρικών Τραπεζών. Ο κατήφορος του δολαρίου. Η εξελισσόμενη ύφεση. Οι τιμές του πετρελαίου, των πρώτων υλών, των τροφίμων. Οι νέοι μεγάλοι ανταγωνισμοί με τον καπιταλισμό της Κίνας, της Ρωσίας, των Ινδιών. Τα σφαγεία του Ιράκ, του Αφγανιστάν, του Πακιστάν.Το φαινόμενο του θερμοκηπίου.

Είναι μύθος πια η υπερδύναμη που καθορίζει τις εξελίξεις σε κάθε χώρα, και στη δική μας, που ελέγχει όλο τον κόσμο, όταν δεν μπορεί να ελέγξει στοιχειωδώς τα του οίκου της.

Η κρίση του _30 έφερε στην επιφάνεια το Κοινωνικό Κράτος

Η κρίση του ΄70 οδήγησε στην αγορά χωρίς ελέγχους και την οικονομία καζίνο

Η κρίση της δεκαετίας μας έχει αιτούμενο τον σχεδιασμό, τη δημόσια παρέμβαση, τις πολιτικές προστασίας. Έχει αιτούμενο την Αριστερά

Χαιρετίζουμε στην ήπειρο μέχρι πριν λίγο των ματοβαμένων δικτατοριών κάτω από το στόμα του λύκου παρά αντιφάσεις, ακρότητες και συμβιβασμούς τις επιτυχίες των κινημάτων στη Νικαράγουα, στη Βολιβία, στον Ισημερινό, στην Κούβα, στη Βραζιλία, στη Χιλή.

Βλέπουμε την Ευρώπη των αδιεξόδων

Συνέχεια στην 3η σελ.

Εκτός Υπηρεσίας
Εφημερίδα του Τμήματος
του Συνασπισμού
για τα Σώματα Ασφαλείας
Υπεύθυνος έκδοσης:
Νίκος Χουντής
Πλ. Ελευθερίας 1, 10553 Αθήνα
Τηλ: 210-3378400-1 • Fax: 210-3219914
Ηλεκτρονική σχεδίαση
Εκτύπωση- Διεκπεραίωση
Εκδόσεις - Γραφικές Τέχνες
Αριστέα Καρπούζη
Θεοδοσίου 21 Ίλιον
Τηλ.- Fax: 210-2625277
e-mail: karpouzi@otenet.gr

Ομιλία ΑΛΕΚΟΥ ΑΛΑΒΑΝΟΥ

Συνέχεια από την 2η σελ.

και τη στροφή που μπορεί να έρθει.

Έχουμε μαζί μας τον σ.Μπίσκι, πρόεδρο του Κόμματος της Ευρωπαϊκής Αριστεράς, συμπρόεδρο με τον Λαφοντέν της «Αριστεράς» στη Γερμανία, που ρίχνει το ένα ταμπού μετά το άλλο με την είσοδο της στα απαγορευμένα κοινοβούλια της πρώην Δ.Γερμανία, στη Βρέμη, την Έσση, την Κάτω Σαξονία.

Σε αυτό το διεθνές και ευρωπαϊκό έδαφος η χώρα μας

Με το σαθρό πολιτικό σύστημα. Με την απόγνωση μεγάλου μέρους της κοινωνίας.

Με τα δυναμικά κινήματα. Με ένα λαό με ισχυρές δημοκρατικές παραδόσεις

Μπορεί να γίνει

Ο αδύναμος κρίκος του κατεστημένου

Ο ισχυρός κρίκος για τα μεγάλα διεθνή ρεύματα κοινωνικής στροφής.

Η κεντρική πρότασή μας: Για μια κυβέρνηση ενός Μεγάλου Συνασπισμού με επίκεντρο την αριστερά

Ας σκεφθούμε, σύντροφοι

Μήπως οι επιδιώξεις μας εξαντλούνται ώστε να εξασφαλίσουμε ένα πιο άνετο ποσοστό στις επόμενες εκλογές;

Μήπως η φιλοδοξία μας είναι στην πρωτοχρονιάτικη δεξίωση του Προέδρου της Δημοκρατίας να έχουμε την τρίτη αντί για την τέταρτη θέση;

Θα αποδεχθούμε την πρόκληση;

Θα μπούμε μπροστά;

Με ευθύτητα λοιπόν ας θέσουμε τους νέους στόχους μας:

Να ανατρέψουμε το σύστημα του δικομματισμού

Να οικοδομήσουμε μια νέα πλειοψηφία

Να αγωνισθούμε για μια νέα κυβέρνηση ενός Μεγάλου Συνασπισμού με επίκεντρο τις δυνάμεις της Ριζοσπαστικής Αριστεράς.

Αυτή την πρόταση πρέπει να μεταφέρουμε στους συντρόφους μας των αριστερών κομμάτων κι οργανώσεων που συνεργαζόμαστε και να τη συζητήσουμε μαζί τους.

Γνωρίζουμε τις δυσκολίες.

Ότι μπορεί να πάρει χρόνο

Και ότι προϋπόθεση είναι να προσπαθήσουμε και να εμπνεύσουμε τους πολίτες.

Όπως όμως «ένας άλλος κόσμος είναι εφικτός»

Και «μια άλλη Ελλάδα είναι εφικτή»

Θα μας πουν: Δεν γίνονται αυτά. Είναι παραμύθια.

Παραμύθια ήταν ότι η τροποποίηση στο άρθρο 16 δεν θα περάσει

Παραμύθια ότι η συνταγματική αναθεώρηση θα καταπέσει

Παραμύθια ότι, λίγο πιο πέρα από εδώ, στην Ακτή του Άγιου Κοσμά το βασίλειο της νύχτας θα γονατίσει

Εμάς στην αριστερά εξάλλου μας αρέσουν κάποια παραμύθια

Που μας κάνουν να βλέπουμε άλλους ορίζοντες, αλλά χρώματα, άλλους τόπους

Έξω από τα όρια της συμβατικής πολιτικής τους

Χρειάσθηκε στη ναζιστική κατοχή το όνειρο μιας άλλης Ελλάδας για να φθάσουμε στο ΕΑΜ και την ελεύθερη κυβέρνηση των βουνών

Χρειάσθηκε η γενιά μου στις μυστικές συγκεντρώσεις και στις ταβέρνες της Καισαριανής το όνειρο της δημοκρατίας για να φτάσουμε στη Νομική και στο Πολυτεχνείο.

Λύση έξω και ενάντια στον δικομματισμό

Μας λένε βέβαια ορισμένοι ότι μια κυβερνητική λύση θα μπορούσε πολύ πιο εύκολα να δοθεί από μια συνεργασία δική μας με το ΠΑΣΟΚ.

«Πιο εύκολα». Ενδεχομένως.

«Λύση» όμως όχι

Εμείς δεν ταυτίζουμε ΝΔ και ΠΑΣΟΚ. Δεν μηδενίζουμε τις δημοκρατικές παραδόσεις, τις μεταρρυθμιστικές απόπειρες, τη λαϊκή βάση του δευτέρου

Προσωπικά δεν συμμερίζομαι απαξιωτικές απόψεις για την ηγεσία του που έχουν λεχθεί. Εκτιμώ την προσπάθεια αποκοπής από τον κυβερνητισμό αλλά τη θεωρώ αδύνατη

Σεβόμαστε το ΠΑΣΟΚ και την ιστορία του.

Δομικά όμως είναι πλέον ενσωματωμένο στο σύστημα, είναι πυλώνας και πόλος του.

Κι αυτό δεν είναι μια άποψη. Είναι μια αλήθεια που αναπηδά καθημερινά

Θα πρέπει λοιπόν να καταστήσουμε σαφές:

Η αριστερά δεν θέτει το αίτημα της νέας πλειοψηφίας και της εναλλακτικής διακυβέρνησης για να στηρίξει τον δικομματισμό αλλά για να τον υπερβεί

Γνωρίζει ότι τίποτε δεν πρόκειται να αλλάξει αν στο σημερινό δίπολο ένα κόμμα το αντικαθιστούσε μια συνεργασία. Το μόνο που θα άλλαζε είναι να χάσει η αριστερά την αναγεννητική δυναμική της.

Αν είμαστε εδώ και συζητάμε αυτές τις προτάσεις είναι για να αλλάξουμε σε βάθος το τοπίο

Κυβερνητική πρόταση και διαμαρτυρία

Αλλιώς σκεφτόμαστε εμείς την κυβερνητική πρόταση.

Όχι όπως μας καλούνε όλο και πιο συχνά τελευταία «σταματείστε να είστε μια δύναμη διαμαρτυρίας»

Εμείς προχωράμε όσο είμαστε δύναμη διαμαρτυρίας. Μαχητική και αποφασιστική

-Μόνο όσο θα διαμαρτυρόμαστε έξω από την Αμερικάνικη Πρεσβεία για τους πεινασμένους απόκληρους της Γάζας, για τα νεκρά παιδιά στο Ιράκ και το Αφγανιστάν

-Μόνο όσο διαμαρτυρόμαστε έξω από τις τράπεζες που νοικιάζουν τους νέους εργαζόμενους σα να είναι ποδήλατα ή μοτοσικλέτες για να κερδίσουν μερικά ευρώ μισθοδοσίας να τα προσθέσουν στα προκλητικά υπερκέρδη τους.

-Μόνο όσο διαμαρτυρόμαστε έξω από τη Γενικά Αστυνομική Διεύθυνση Αττικής στις 2 και τις 3 τη νύχτα όταν κρατούνται παράνομα φοιτητές χωρίς δικαίωμα επαφής με τους δικηγόρους τους ή φορούσαν πράσινα παπούτσια

Για μας η λογική της αναζήτησης εναλλακτικής κυβερνητικής λύσης έχει ορισμένες βασικές προϋποθέσεις:

Πρώτο: την κινηματική λογική. Την ανάδειξη ενεργών πολιτών κι όχι θεατών δημοσκοπήσεων από τον καναπέ. Την απόρριψη της λογικής της ανάθεσης.

Δεύτερο:Την είσοδο στην πολιτική των δυνάμεων που έχουν αποξενωθεί και αποκλεισθεί και πρώτα από όλα της νεολαίας

Τρίτο:Την κουλτούρα εναλλακτικών λύσεων. Που δεν θα περιορίζεται μόνο στο χώρο της αναδιανομής του πλούτου, αλλά θα απλώνεται σε ένα συνολικό σχέδιο για την ανάπτυξη της χώρας μας μέσα στο κοσμογονικό, αρνητικά και θετικά διεθνές πλαίσιο

Τέταρτο: Τον συντονισμό τους με τους στόχους της ευρωπαϊκής και διεθνούς αριστεράς για την εξασφάλιση στηριγμάτων και τη δημιουργία ενός ευνοϊκότερου διεθνούς πλαισίου

Πέμπτο: τον συγκρουσιακό του χαρακτήρα και τη σαφή κατεύθυνση προς ένα σοσιαλισμό με δημοκρατία και ελευθερία

Το κόμμα

Η πιο βασική προϋπόθεση όμως για όσα κάναμε μέχρι σήμερα και όσα θέλουμε να κάνουμε είναι η ανανέωση και η ενδυνάμωση του κόμματος

Αν ο Συνασπισμός έκανε μεγάλα βήματα στις πολιτικές του πρωτοβουλίες, τα βήματά του στην αναδιοργάνωση του κόμματος υπήρξαν πολύ μικρά.

Στην ηγεσία υπήρξε μια κουλτούρα συνεργασίας όμως τα ρεύματα ιδεών περιόριζαν τη συμβολή τους από το ρόλο τους ως μηχανισμών ομάδων. Ας κάνουμε ένα βήμα απελευθέρωσης στη διάρκεια των ψηφοφοριών μας σε αυτό το Συνέδριο

Υπήρξε κάποια συμμετοχή ζωντανών κοινωνικών δυνάμεων, πάντα όμως περιορισμένη

Η οργανωτική αύξηση δεν έχει καμία σχέση με την αύξηση της πολιτικής μας επιρροής

Από το Ινστιτούτο Πουλαντζά έγινε αξιόλογη δουλειά, όμως μέσα στις πολιτικές κινήσεις λείπει ακόμα η συζήτηση σε βάθος

Αναλαμβάνω την ευθύνη για αυτή την καθυστέρηση.

Η επανεξέταση του τρόπου οργάνωσης, η ανασύνταξη, η σύνδεση με την κοινωνία απαιτούν από τη ηγεσία μια εξαιρετική προσπάθεια. Από το πρωί μέχρι το βράδυ. Και σε κάθε σημείο της Ελλάδας. Κατά τη γνώμη μου είναι η υπ΄ αριθμόν ένα προτεραιότητα.

Αυτή η προσπάθεια υπερέβαινε και τις δυνάμεις μου και τις δυνατότητες, σε συνδυασμό μάλιστα με τις υποχρεώσεις στον Συνασπισμό Ριζοσπαστικής Αριστεράς.

Εύχομαι στο νέο πρόεδρο και την νέα ΚΠΕ δουλειά με έμπνευση, καρποφόρα ώστε ο κήπος μας να γεμίσει τα πιο όμορφα λουλούδια.

Όλοι μαζί για μια νέα πλειοψηφία

Σύντροφοι και συντρόφισσες

Ας φέρουμε το μήνυμα ελπίδας και αναγέννησης παντού.

Με μια μεγάλη εξόρμηση αμέσως με το τέλος του Συνεδρίου.

Στο Ηράκλειο, το Λασήθι, το Ρέθυμνο, τα Χανιά.

Στην Αλεξανδρούπολη, την Κομοτηνή, την Ξάνθη.

Σε όλη την Ελλάδα.

Δεν μπορούμε να κάνουμε πίσω.

Δεν είμαστε μόνοι.

Έχουμε να συναντηθούμε με πολλούς, πάρα πολλούς.

- Με όλους αυτούς που ξέρουν ότι η ελληνική γλώσσα δεν έχει μόνο τη λέξη «κέρδος», αλλά τις λέξεις «αλληλεγγύη», «συντροφιά», «αγάπη».

- Με όλους αυτούς που θέλουν οι φόροι που πληρώνουν να μη πηγαίνουν στους κολλητούς, σε κομματικά στελέχη, στους εμπόρους όπλων, αλλά στα νοσοκομεία, στα σχολεία, σε αξιοπρεπείς συντάξεις.

- Με όλους αυτούς που όταν ανοίγουν την τηλεόραση θα ήθελαν να βλέπουν τα νέα, εικονικές ιστορίες για γέλια και για κλάματα, κι όχι μια πραγματική ιστορία εκβιασμών, απειλών και συναλλαγών σε αργή κίνηση, με ροζ τσόντες και μαύρες τσάντες.

- Με όλους αυτούς που στα περιαστικά δάση θα ήθελαν να βλέπουν τα παιδιά τους ή τα εγγόνια τους να παίζουν κάτω από τα πεύκα, να ακούν τα πουλιά και να βλέπουν τα κόκκινα ελάφια κι όχι να βρίσκονται ανάμεσα σε αναψυκτήρια και περιφραγμένες βίλλες και σε καμένη γη.

Δεν αξίζει στη χώρα μια τέτοια κυβέρνηση.

Δεν αξίζει στη χώρα ένα τέτοιο πολιτικό σύστημα.

Δεν αξίζει στη χώρα ένα τέτοιο μέλλον.

Έχει φτάσει η ώρα της ανατροπής.

Έχει έρθει η ώρα της αριστεράς, της δικής μας ευθύνης και δράσης.

Όλοι μαζί. Ο καθένας από τη θέση του.

Στην πολιτική κίνηση, στη νεολαία, στο σωματείο.

Κι εγώ από τη θέση ευθύνης και μάχης στο Συνασπισμό Ριζοσπαστικής Αριστεράς.

Για τη συνάντησή μας με τις απελευθερωμένες δυνάμεις του σοσιαλιστικού χώρου, της οικολογίας, της νεολαίας.

Για μια νέα πλειοψηφία.

Για ένα εναλλακτικό πρόγραμμα.

Για μια κυβέρνηση με πυρήνα τις δυνάμεις της Αριστεράς.

Ομιλία Αλέξη Τσίπρα

Συνέχεια απ' την 1η σελ.

Οι πολίτες δυσανασχετούν. Έπαψαν πια προσδοκούν ελπίδες από την εναλλαγή των δύο κομμάτων στην εξουσία. Παρακολουθούν απογοητευμένοι τις εξελίξεις. Παρακολουθούν αμήχανοι στους τηλεοπτικούς τους δέκτες μια πασαρέλα εκβιαστών και εβιαζομένων. Μια πασαρέλα διαπλοκής της πολιτικής εξουσίας με τα οικονομικά συμφέροντα. Το μπλέξιμο των κυβερνητικών στελεχών και των μεγαλοδημοσιογράφων, που συναντιούνται πια όχι στο Κολωνάκι και στο Χίλτον αλλά έξω από τα ανακριτικά γραφεία.

Κυρίως όμως παρακολουθούν εμβρόντητοι μια παρέλαση εκατομμυρίων ευρώ μαύρου πολιτικού χρήματος.

ο Την ίδια στιγμή που εκατοντάδες χιλιάδες νέοι βρίσκονται στην εργασιακή ανασφάλεια,

ο Την ίδια στιγμή που βλέπουν τα όνειρά τους να διαψεύδονται καθημερινά στις ουρές των προγραμμάτων stage για κακοπληρωμένη και ανασφάλιστη εργασία,

ο Την ίδια στιγμή που αναρωτιούνται πως θα φτιάξουν τη ζωή τους με τα εξευτελιστικά ωράρια, τις συμβάσεις ορισμένου χρόνου, τις δύο και τρεις δουλείες part time για να τα βγάλουν πέρα.

ο Την ίδια στιγμή που βλέπουν το πτυχίο και το μεταπτυχιακό δίπλωμα να τους εξασφαλίζει με το ζόρι μια δουλειά των 600 ή 700 ευρώ,

είναι απόλυτη πρόκληση τα μυθικά ποσά εκατομμυρίων ευρώ σε λογαριασμούς ξένων τραπεζών, σε πλαστικές σακούλες και σε ofsor εταιρίες. Είναι απόλυτη πρόκληση τα μυθικά ποσά για τις αναθέσεις των κρατικών προμηθειών για τον ΟΤΕ και τους Ολυμπιακούς αγώνες. Είναι απόλυτη πρόκληση η ξέφρενη κερδοφορία πέντε τραπεζών, ή μερικών δεκάδων εφοπλιστών, μεγαλοεκδοτών και επιχειρηματιών.

Ανοίγουμε το βράδυ τους τηλεοπτικούς μας δέκτες και παρακολουθούμε μια άλλη εικονική πραγματικότητα.

Μίζες, εκβιασμοί, κρυφές κάμερες, κρυφά δημόσια κονδύλια, στημένοι διαγωνισμοί για το δημόσιο, αναθέσεις σε εργολάβους.

Και αναρωτιόμαστε πια όλοι. Τι από όλα αυτά είναι η πραγματική ζωή; Τα εκατομμύρια των μεγαλοδημοσιογράφων και της Siemens ή οι μισθοί των 600 ευρώ; Ποιό είναι αλήθεια το αντικείμενο της πολιτικής; Το ρουσφέτι, τα γαλάζια παιδιά, οι ανεκπλήρωτες υποσχέσεις για καλύτερες μέρες; Ή η καθημερινότητά μας, η ίδια μας η ζωή; Η διαπλοκή και τα σκάνδαλα, ή το δικαίωμά μας να ζούμε από τη δουλειά μας με αξιοπρέπεια;

Αυτή η πραγματικότητα οδήγησε τον κόσμο στην απογοήτευση. στην απάθεια. Τα κόμματα εξουσίας την εκμεταλλεύτηκαν όσο μπορούσαν.

Σήμερα όμως, η ίδια αυτή πραγματικότητα οδηγεί τον δικομματισμό σε κατάρρευση. Ήρθε λοιπόν η ώρα να δούμε πως αυτή την πραγματικότητα θα την ανατρέψουμε.

Ήρθε η ώρα να αναζητήσουμε την επιστροφή της πολιτικής.

Ήρθε η ώρα της αριστεράς.

Ήρθε η ώρα να ανταποκριθούμε στις προσδοκίες της κοινωνίας. Να παλέψουμε για να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις μιας νέας μεταπολίτευσης. Μιας «μεταπολίτευσης από τα κάτω».

Γιατί οφείλουμε να αντιληφθούμε ότι η σημερινή κρίση του δικομματισμού δεν αποτελεί απλώς μια κρίση των κομμάτων εξουσίας. Πολύ περισσότερο, δεν περιορίζεται στην πτώση των εκλογικών τους ποσοστών. Η κρίση του δικομματισμού είναι στην πραγματικότητα κρίση του πολιτικού εργαλείου της μεταπολιτευτικής διακυβέρνησης. Γι_ αυτό το λόγο παίρνει πλέον διαστάσεις δομικής κρίσης που αφορά τους ίδιους τους θεσμούς, τη λειτουργία της εκτελεστικής εξουσίας, τη λειτουργία του κοινοβουλίου, την αξιοπιστία της δικαιοσύνης.

Το αίτημα, λοιπόν, σήμερα είναι μια «νέα μεταπολίτευση». Μια μεταπολίτευση των «από κάτω», μια μεταπολίτευση που θα φέρει στο προσκήνιο τις δυνάμεις της κοινωνικής ενεργοποίησης, της κινηματικής αριστεράς, τις κοινωνικές και πολιτικές συσπειρώσεις των πολιτών..

Τι σημαίνει «νέα μεταπολίτευση»: καταρχήν δεν σημαίνει μια «συνεννόηση των από πάνω», μια συμφωνία κορυφής των πολιτικών δυνάμεων (κάτι που ακούγεται έντονα άλλωστε από εξωθεσμικούς κύκλους). Η νέα μεταπολίτευση πρέπει να γίνει κεντρικό σημείο αναφοράς των κοινωνικών κινημάτων, των ενεργών πολιτών. Όλων εκείνων που υπερασπίζονται τα συμφέροντα της κοινωνίας «των από κάτω» και τα δημόσια αγαθά, απέναντι σε σκληρές πολιτικές επιλογές που υπηρετούν μόνο την λογική του κέρδους.

Αυτή η «μεταπολίτευση από τα κάτω» πρέπει να στοχεύσει:

ο α) σε μια επιθετική πολιτική συνεχούς διεύρυνσης των δημοσίων αγαθών, απέναντι στην κυρίαρχη νεοφιλελεύθερη πολιτική που προσπαθεί συνεχώς να τα συρρικνώσει.

ο β) σε μια συνολική ανασύνταξη των θεσμικών και πολιτικών ορίων μεταξύ του δημοσίου συμφέροντος και της ιδιωτικής οικονομίας.

ο γ) σε ένα νέο θεσμικό καταστατικό χάρτη της χώρας, όπου θα ρυθμιστούν εκ νέου και στις νέες συνθήκες της καπιταλιστικής νεοφιλελεύθερης παγκοσμιοποίησης, οι σχέσεις κράτους και κεφαλαίου, οι σχέσεις πολιτικής εξουσίας και Μέσων Ενημέρωσης. Όπου θα επαναπροσδιοριστούν τα ατομικά δικαιώματα απέναντι στην καταστολή. Όπου θα κατοχυρωθούν τα κοινωνικά και ασφαλιστικά δικαιώματα απέναντι στην απορύθμιση του Κοινωνικού Κράτους.

Αυτή είναι η δική μας εναλλακτική πρόταση. Γιατί εμείς δεν επιδιώκουμε να διαχειριστούμε τη κρίση του συστήματος. Επιδιώκουμε να αλλάξουμε τις δομές και τη λειτουργία του.

Δεν επιδιώκουμε να έρθουμε στην εξουσία για να συνεχίσουν να εξουσιάζουν τη κοινωνία και την οικονομία τα καρτέλ των τραπεζών, ο ΣΕΒ και τα εκδοτικά τραστ. Αλλά για αλλάξουμε τους πραγματικούς συσχετισμούς. Να προωθήσουμε τομές και μεταρρυθμίσεις που θα αναδιανέμουν το παραγόμενο πλούτο. Τομές και μεταρρυθμίσεις που θα μοιράζουν δίκαια τα βάρη, που θα εξασφαλίζουν πρόοδο και ανάπτυξη με σεβασμό στο περιβάλλον και στον άνθρωπο.

Συντρόφισσες και σύντροφοι

Μας λένε πολλοί τώρα τελευταία ότι είμαστε ένα κόμμα διαμαρτυρίας και δεν έχουμε μεταρρυθμιστικό σχέδιο.

Απαντάμε. Είμαστε κόμμα της ριζοσπαστικής αριστε-

Συνέχεια στην 4η σελ.

Ομιλία Αλέξη Τσίπρα

Συνέχεια από την 3η σελ.

ράς. Είμαστε κόμμα που υπερασπίζεται την κοινωνία, την εργασία, το περιβάλλον, τα δημοκρατικά και κοινωνικά δικαιώματα. Αυτό κάνουμε και αυτό θα εξακολουθήσουμε να κάνουμε με συνέπεια σε όλα τα πεδία. Και παλεύοντας μέσα στους θεσμούς και οργανώνοντας τις κοινωνικές αντιστάσεις.

Το πραγματικό δίλημμα για την σύγχρονη Αριστερά δεν είναι η επιλογή ανάμεσα στη διαμαρτυρία και το πρόγραμμα. Θα ήταν διπλό λάθος να χωριστούμε εδώ μέσα σε όσους δήθεν είναι μόνο υπέρ της διαμαρτυρίας στο πεζοδρόμιο, και σε όσους από την άλλη πλευρά είναι θιασώτες του προγραμματικού λόγου, του κοινοβουλίου, της θεσμικής λειτουργίας και της ενασχόλησης με τα μεγάλα, τα «εθνικής εμβέλειας» θέματα.

Το πραγματικό ζήτημα που όλοι αντιμετωπίζουμε είναι τί είδους διαμαρτυρία και τι είδους πρόγραμμα.

Συντρόφισσες και σύντροφοι, σε όλη την προηγούμενη περίοδο καταθέσαμε συγκεκριμένες προτάσεις.

❑ Για την φορολογική μεταρρύθμιση.
❑ Για τον δημόσιο κοινωνικό χαρακτήρα ης εκπαίδευσης.
❑ Για την στήριξη του ασφαλιστικού συστήματος.
❑ Για το δικαίωμα όλων των πολιτών στη δημόσια υγεία.
❑ Για την προστασία του περιβάλλοντος από την εμπορευματοποίηση.

Προτάσεις σε συγκεκριμένη κατεύθυνση για την υπεράσπιση της κοινωνίας από την κερδοσκοπία των μεγάλων ιδιωτικών συμφερόντων. Προτάσεις, που την ίδια στιγμή τις προωθούμε μαζί με τα κινήματα πολιτών, στους μαζικούς και τοπικούς κοινωνικούς αγώνες.

Προτάσεις λοιπόν έχουμε Και σχέδιο πιο συγκεκριμένων αλλαγών θα εκπονήσουμε. Μόνο που κάποιοι επιμένουν ότι αυτές οι προτάσεις δεν είναι ρεαλιστικές. Αυτή την αντίληψη, ότι ρεαλιστικές είναι μόνο οι προτάσεις που συμφέρουν και εξυπηρετούν το σύστημα, είναι που πρέπει να αμφισβητήσουμε.

ο Γιατί αλήθεια να θεωρούμε ρεαλισμό την ανασφάλιστη εργασία και όχι τη σταθερή και μόνιμη απασχόληση;

ο Γιατί να θεωρούμε ρεαλισμό την απαξίωση του δημόσιου σχολείου και τη παραπαιδεία και όχι την ελεύθερη πρόσβαση στη γνώση;

ο Γιατί να θεωρούμε ρεαλισμό την συσσώρευση του πλούτου στις τράπεζες και όχι τη φορολογική μεταρρύθμιση που θα επιβάλει φορολόγηση των κερδών;

ο Γιατί να θεωρούμε ρεαλισμό το ξεπούλημα των λιμανιών του ΟΤΕ, της ΔΕΗ, του δημόσιου πλούτου και όχι τη δεσπόζουσα θέση των κοινωφελών οργανισμών και την κοινωνική ανταποδοτικότητα;

ο Γιατί να θεωρούμε ρεαλισμό το να αφήνουμε τα δάση να καίγονται και να φυτρώνουν στη θέση τους αναψυκτήρια; Να φτιάχνουμε μονάδες λιθάνθρακα; Να θέλουμε να χτίσουμε το Ελληνικό παρ΄ όλο που η ευρωπαϊκή χρηματοδότηση μας δίνει τη δυνατότητα να το μετατρέψουμε σε μητροπολιτικό πάρκο; Γιατί να θεωρούμε ρεαλισμό το να πίνουμε νερό από τον Ασωπό, μολυσμένο με εξασθενές χρώμιο; Γιατί είναι αυτό ρεαλισμός και δεν θεωρείται ρεαλιστική μια πολιτική που θα βάλει φρένο στη στρεβλή ανάπτυξη και στη καταστροφή του περιβάλλοντος;

Γιατί πάντοτε το τι είναι ρεαλιστικό και τι όχι το καθορίζουν οι πολιτικοί και κοινωνικοί συσχετισμοί.

Και τώρα που οι συσχετισμοί φαίνεται να αντιστρέφονται ήρθε η ώρα να αποδείξουμε ότι η αριστερά έχει ρεαλιστική πρόταση διεξόδου από τη κρίση.

Μας λένε όμως: Μα καλά, μόνοι σας θα αποτελέσετε εναλλακτική πρόταση διακυβέρνησης.

Εμείς τους απαντάμε: Δεν κατεχόμαστε από αισθήματα αυταρέσκειας και εγωκεντρισμού. Έχουμε όμως πλήρη συνείδηση ότι δε μπορείς να σχεδιάζεις το αύριο με βάση τα δεδομένα των πολιτικών συσχετισμών του σήμερα. Και ξέρουμε πολύ καλά ότι γι να προχωρήσει η εναλλακτική μας πρόταση υπάρχουν δύο σημαντικές προϋποθέσεις.

Η πρώτη προϋπόθεση είναι η ανάπτυξη ενός μαζικού λαϊκού κινήματος. Η διεύρυνση, των κοινωνικών διεργασιών και των αντιστάσεων, ώστε οι τομές και οι αλλαγές στο πολιτικό πεδίο, να υποστηρίζονται από ένα πλατύ κοινωνικό ρεύμα. Ένα ρεύμα που θα αγωνίζεται και θα διεκδικεί το βάθεμα του κοινωνικού μετασχηματισμού.

Η δεύτερη προϋπόθεση είναι η ευρύτερη δυνατή πολιτική ενότητα των δυνάμεων της αριστεράς. Η ανατροπή των σημερινών πολιτικών συσχετισμών και η διαμόρφωση των προϋποθέσεων λύσης από τα αριστερά, θα δημιουργήσει εκ των πραγμάτων και νέα κινητικότητα. Θα δημιουργήσει νέα δεδομένα, μια νέα επιτακτική αναγκαιότητα για την ευρύτερη δυνατή ενότητα, σε ένα πολιτικό προγραμματικό πλαίσιο αλλαγών και μεταρρυθμίσεων προς όφελος των δυνάμεων της εργασίας.

Δεν θα προχωρήσουμε λοιπόν μόνοι μας στην εναλλακτική λύση που επεξεργαζόμαστε. Το μόνο που δεν φοβόμαστε σε αυτή την μακρά πορεία για την ανατροπή του συναινετικού δικομματισμού, είναι η μοναξιά μας.

Δε θα περπατήσουμε μόνοι. Θα συναντηθούμε με πολλούς και με πολλές. Θα συναντηθούμε ξανά με τις αγωνίες και τους αγώνες της γενιάς του άρθρου 16, της γενιάς των 600 ευρώ. Θα συναντηθούμε με τη νέα γενιά που βρίσκεται στο στόχαστρο, που αρνείται να εξοικειωθεί με την ιδέα ότι θα ζήσει δίχως δικαιώματα στη γνώση, στην εργασία, στη ποιότητα ζωής.

Θα συναντηθούμε ξανά με τους συμβασιούχους που ζητάνε ζωή με αξιοπρέπεια, με τους συνταξιούχους που προσπαθούν να τα βγάλουν πέρα με συντάξεις πείνας.

Θα συναντηθούμε με τους μισθωτούς που για να δουν τα παιδιά στο πανεπιστήμιο δίνουν έναν επιπλέον μισθό στα φροντιστήρια και έχουν χρεώσει τα νοικοκυριά τους στις τράπεζες, στα δάνεια και βγάζουν το μήνα φορτώνοντας τη πιστωτική τους κάρτα.

Θα συναντηθούμε με τους λιμενεργάτες που αγωνίζονται με περηφάνια να αποτρέψουν την παραχώρηση των υποδομών μας στα ιδιωτικά συμφέροντα.

Με τους αγρότες που πιέζονται ασφυκτικά από την ανεξέλεγκτη δράση των καρτέλ των τροφίμων.

Με τους εργαζόμενους της ΔΕΗ, που δίνουν αγώνες για να κρατήσουν τον ενεργειακό μας πλούτο υπό δημόσιο έλεγχο.

Αλλά και με τα τοπικά περιβαλλοντικά κινήματα που ζητούν επιτέλους απεξάρτηση από τον λιγνίτη, που δίνουν μάχες για να αποτρέψουν την λειτουργία μονάδων λιθάνθρακα της Γερμανικής πολυεθνικής.

Θα συναντηθούμε ξανά με τους ενεργούς πολίτες που ρίχνουν τα κάγκελα στις παραλίες. Με τους πολίτες που στέκονται μπροστά στις μπουλντόζες των μεγαλοεργολάβων, για να προστατεύσουν τους τελευταίους ελεύθερους χώρους και να αποτρέψουν την μετατροπή τους σε εμπορικά κέντρα.

Θα συναντηθούμε με τους εξαρτημένους νέους που ζητάνε να δώσουν με αξιοπρέπεια τη μάχη της απεξάρτησης, αλλά οι προκαταλήψεις μιας συντηρητικής κοινωνίας τους πετάνε στο δρόμο για να μη μολύνουν τη γειτονιά.

Θα συναντηθούμε με τους μετανάστες δίχως χαρτιά. Με τα παιδιά τους που μεγαλώνουν στις γειτονιές και στα σχολεία μας και δεν έχουν ταυτότητα, γιατί είχαν την ατυχία να γεννηθούν σε μια ξένη χώρα από αυτή της καταγωγής των γονιών τους.

Θα συναντηθούμε με όλους όσους δεν έχουν δύναμη γιατί αυτοί είναι η δύναμή μας. Με όλους όσους δεν έχουν φωνή γιατί αυτοί θα κάνουν τη φωνή μας δυνατή.

Πρέπει να είμαστε ξεκάθαροι.

Η εναλλακτική μας πρόταση, είναι πρόταση αριστεράς. Δεν έχει καμία σχέση με τα χρεοκοπημένα κεντροαριστερά σενάρια..

Η εποχή που η αριστερά ήταν στο τσεπάκι των άλλων πολιτικών δυνάμεων και κάποιοι ονειρευόντουσαν να την χρησιμοποιούν ως άλλοθι για να καλύψουν τη δεξιόστροφες πολιτικές τους επιλογές, έχει περάσει πια ανεπιστρεπτί. Ας μην ξεχνάμε ότι όλη την προηγούμενη δεκαετία, η διάσπαση και διάλυση του ΣΥΝ ήταν διακηρυγμένος στόχος του ΠΑΣΟΚ και των συμφερόντων που το στήριζαν.

Άλλωστε οι εναλλακτικές λύσεις που εμείς ονειρευόμαστε δεν φτιάχνονται από κομματικές αντιπροσωπείες κορυφής, ακόμα και αν υπάρχουν οι καλύτερες προθέσεις. Φτιάχνονται στην κοινωνία και στηρίζονται από τη κοινωνία.

Φτιάχνονται στα νέα πεδία ενότητας και πολιτικής από τα κάτω.

Στα κινήματα, στους εργατικούς αγώνες, στις ριζοσπαστικές αυτοδιοικητικές κινήσεις.

Εκεί που ήδη γίνεται πράξη η μεγάλη συνάντηση της αριστεράς, με δυνάμεις απο το ΠΑΣΟΚ, με δυνάμεις από τον οικολογικό χώρο, με ανένταχτους και ανένταχτες.

Εκεί δημιουργείται η νέα κοινωνική ενότητα.

Μια ενότητα που θα εκπροσωπήσει τους εργαζόμενους, τα αδύναμα κοινωνικά στρώματα, τις νέες και τους νέους, τις κοινωνικές ομάδες που βρίσκονται στο περιθώριο.

Συντρόφισσες και σύντροφοι

Οι εξελίξεις που θέλουμε να δρομολογήσουμε, δεν θα έρθουν εν κενώ. Δεν πάμε να φτιάξουμε μια νησίδα σοσιαλισμού μέσα σε ένα παγκόσμιο νεοφιλελεύθερο περιβάλλον.

Το σύστημα των ελεύθερων αγορών βρίσκεται ήδη σε βαθειά κρίση, έχει αρχίσει να τρώει τον εαυτό του. Η στρατηγική των ΗΠΑ, δηλαδή ο έλεγχος των πλουτοπαραγωγικών πηγών με τα όπλα και η επιβολή εντός μοντέλου ανάπτυξης δια της βίας, έχει φτάσει στα όριά του.

Το ίδιο το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο εισηγείται πλέον αύξηση των δημοσίων δαπανών για να αποφευχθεί η οικονομική ύφεση.

Σε αδιέξοδο βρίσκεται και το οικονομικό μοντέλο της Ευρωπαϊκής Ένωσης: Ο μονεταρισμός, ο χαμηλός πληθωρισμός, η πολιτική του ισχυρού ευρώ. Μια πολιτική από την οποία ωφελούνται μονάχα οι οικονομικά ισχυροί.

Στο προσεχές διάστημα η ηγεμονία του νεοφιλελευθερισμού θα αμφισβητηθεί σημαντικά. Και αυτό είναι μια εξέλιξη που δικαιώνει τα κινήματα κατά της παγκοσμιοποίησης. Τα κινήματα που έθεσαν τον άνθρωπο και το περιβάλλον πάνω από τα κέρδη.

Και αυτό μας φέρνει μπροστά σε νέες απαιτήσεις. Όχι μόνο σε εθνικό επίπεδο, αλλά και μέσα στο μεγάλο πεδίο των κοινωνικών συγκρούσεων που σήμερα είναι η Ευρώπη.

Μέσα από το κόμμα της Ευρωπαϊκής Αριστεράς, σε συνεχή διάλογο και συντονισμό με τις αριστερές πολιτικές και κινηματικές δυνάμεις της Ευρώπης, να διαμορφώσουμε νέες εναλλακτικές λύσεις. Να οικοδομήσουμε έναν ισχυρό αριστερό ευρωπαϊκό πόλο. Έναν πόλο σύγκρουσης με τα σημερινά λόμπι, που διαμορφώνουν τις κεντρικές πολιτικές επιλογές της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το κυρίαρχο σήμερα νεοφιλελεύθερο μοντέλο ανάπτυξης δεν οδηγεί τις κοινωνίες μόνο σε οικονομικού τύπου αδιέξοδο. Η καταστροφή του περιβάλλοντος είναι επίσης σοβαρό πρόβλημα. Αντιθέσεις που αφορούν το περιβάλλον, δεν μπορούν να επιλύονται με κριτήριο τη μεγιστοποίηση του κέρδους. Γι αυτό ξεθάβουν σήμερα ως οικολογική λύση την πυρηνική ενέργεια, μια επιλογή που καταδικάστηκε την δεκαετία του 80. Ας το ξεκαθαρίσουμε μια και καλή. Στις σημερινές συνθήκες, η οικολογία είναι εκ των πραγμάτων αριστερή και ριζοσπαστική. Δεν είναι ζήτημα ατομικής ευαισθησίας. Είναι ο τρόπος με τον οποίο αντιλαμβανόμαστε την ανάπτυξη.

Συντρόφισσες και σύντροφοι

Το κόμμα μας, ο Συνασπισμός κλείνει σχεδόν 20 χρόνια ζωής. Πέρασε από δύσκολους κάβους κι όμως κρατήθηκε. Κατάφερε μέσα σε μια δύσκολη για την αριστερά περίοδο, να κρατήσει ψηλά τη σημαία της κριτικής σκέψης και της διαρκούς αναζήτησης. Κατάφερε να συνθέσει διαφορετικές πολιτικές ταυτότητες, ιδεολογικά ρεύματα του κομμουνιστικού κινήματος, της δημοκρατικής αριστεράς, του σοσιαλιστικού και του οικολογικού χώρου, προερχόμενα από διαφορετικές αφετηρίες.

Σήμερα, 20 χρόνια μετά τη γέννησή μας, καλούμαστε να βγούμε από τη θαλπωρή των ιστορικών μας κεκτημένων και να συγκροτήσουμε με ολοκληρωμένο τρόπο τη νέα αριστερή ριζοσπαστική μας ταυτότητα.

Μια ταυτότητα που διαμορφώθηκε σταδιακά μέσα από τους σύγχρονους κοινωνικούς αγώνες. Στη Γένοβα και στο Σιάτλ της κοινωνικής ανυπακοής, στη Φλωρεντία και στην Αθήνα του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Φόρουμ, στη Θεσσαλονίκη και στις Βρυξέλες των μεγάλων ευρωπορειών. Στα αντιρατσιστικά φεστιβάλ. Στο σπάσιμο της κόκκινης ζώνης. Στις φοιτητικές κινητοποιήσεις για το άρθρο 16. Στις μεγάλες απεργίες για το ασφαλιστικό. Στους αγώνες και τις διαμαρτυρίες για την υπεράσπιση του περιβάλλοντος.

Τα προηγούμενα χρόνια υπήρχε μια έντονη συζήτηση στο Συνασπισμό. Πολλοί, μεταξύ των οποίων και στελέχη που αποχώρησαν από το κόμμα για να βρούν στέγη σε ένα κόμμα εξουσίας, μας κατηγορούσαν έντονα, ότι οδηγούμε το κόμμα σε μετάλλαξη.

ΝΑ η μετάλλαξη. Είναι εδώ μπροστά μας αυτή τη στιγμή, μέσα σε αυτή την αίθουσα. Ένα κόμμα που αναζητά απαντήσεις στα σύγχρονα προβλήματα. Που ανιχνεύει τα πεδία των σημερινών κοινωνικών αγώνων. Που χωρίς να εγκαταλείπει τις παρακαταθήκες των ιδεολογικών αναζητήσεων και των ιστορικών ρευμάτων από τα οποία προέρχεται, διαμορφώνει μια νέα ριζοσπαστική ταυτότητα.

Μια ταυτότητα που θα μας επιτρέπει να εκφράσουμε πολιτικά τα νέα κοινωνικά στρώματα. Τις νέες κοινωνικές κατηγορίες που στερούνται πολιτικής εκπροσώπησης και βρίσκονται έξω από το παιχνίδι.

Να εκφράσουμε και να εκπροσωπήσουμε πολιτικά :

❑ τους εργαζόμενους του νέου συνεχώς διευρυνόμενου ιδιωτικού τομέα στο εμπόριο και στις υπηρεσίες, στη βιομηχανία και στη νέα οικονομία, στις τράπεζες και στην τηλεφωνία, που εργάζονται πολύ περισσότερο χρόνο και αμείβονται πολύ λιγότερο. Όλους αυτούς που είναι έρμαιο των ελαστικών μορφών απασχόλησης και της εργοδοτικής αυθαιρεσίας. Που δεν έχουν συνδικαλιστική εκπροσώπηση, δεν έχουν ελεύθερο χρόνο, δεν έχουν παιδεία για τα παιδιά τους, δεν έχουν ελεύθερους χώρους στη γειτονιά τους, δεν έχουν υγεία, δεν έχουν διασκέδαση και ποιότητα ζωής

❑ τους εκατοντάδες χιλιάδες υποαπασχολούμενους των 400-500 ευρώ στα super markets, στα call centers, στις εταιρείες ταχυμεταφορών, στις εταιρείες delivery, που εργάζονται ανασφάλιστοι και οργώνουν τους δρόμους καθημερινά.

❑ την δεύτερη πλέον γενιά μεταναστών, που διεκδικεί στη χώρα που γεννήθηκε και μεγάλωσε, ισότιμη πρόσβαση στα δικαιώματα της εργασίας και των κοινωνικών δικαιωμάτων.

Συντρόφισσες και σύντροφοι

Κάποιοι μίλησαν το τελευταίο διάστημα για πάλη γενεών. Για τη δική μας αριστερά, η ανανέωση δεν είναι μια πάλη γενεών αλλά ένα συγκροτημένο πολιτικό σχέδιο. Ένα σχέδιο που θα εκπονήσουμε όλοι μαζί, που θα μας εμπνεύσει όλους και όλες. Ένα σχέδιο που θα μας βοηθήσει να ανοίξουμε το κόμμα μας σε καινούργιους ανθρώπους, σε καινούργιες δυνάμεις. Τούτη την ώρα που πολλοί και πολλές στρέφουν το βλέμμα τους προς τη δική μας μεριά, είναι η ώρα να ανοίξουμε τις οργανώσεις μας στη κοινωνία. Είναι η ώρα να κερδίσουμε συνειδήσεις. Είναι η ώρα. αυτοί που μας παρακολουθούν να μας αγαπήσουν. Αυτοί που απογοητεύτηκαν παλιότερα σήμερα να ξαναγυρίσουν. Αυτοί που μας δοκίμασαν στις προηγούμενες εκλογές, να μας εμπιστευτούν.

Προϋπόθεση για την υλοποίηση ενός τέτοιου σχεδίου, είναι να δημιουργήσουμε τους κατάλληλους χώρους, τις κατάλληλες δομές για να υποδεχθούμε νέες δυνάμεις. Όχι απλά για να μας παρακολουθήσουν. Αλλά για να συμβάλουν ουσιαστικά στη συγκρότηση ενός σύγχρονου ανταγωνιστικού πολιτικού υποκειμένου. Και πρέπει να παραδεχθούμε ότι όσο και αν έχουμε κάνει σημαντικά βήματα, στον οργανωτικό τομέα απέχουμε πολύ από τις διαρκείς διακηρύξεις μας για ένα «κόμμα των μελών του».

Δε μπορούμε να διεκδικούμε την αλλαγή της κοινωνίας αν δεν είμαστε διατεθειμένοι να αλλάξουμε εμείς. Να αλλάξουμε νοοτροπία, να ξαναδούμε τον τρόπο λειτουργίας μας, την δομή και τα σχήματα. Μια δύναμη που διεκδικεί το βάθεμα της δημοκρατίας και την κοινωνική αυτοοργάνωση, δε μπορεί να αγνοεί αυτές τις παραμέτρους στο οργανωτικό μοντέλο λειτουργίας της.

Για να ανταποκριθούμε ικανοποιητικά σε αυτές τις συνθήκες θα πρέπει να τολμήσουμε. Να πειραματιστούμε και σε νέα μοντέλα λειτουργίας, που χωρίς να χάνουν τίποτα από την πολιτική τους ουσία, θα μπορέσουν να δουλέψουν περισσότερο συμμετοχικά, περισσότερο δημοκρατικά, αποκεντρωμένα και ταυτόχρονα αποτελεσματικά.

Συνήθως όταν ξεκινάμε να σχεδιάζουμε οργανωτικές αλλαγές, ξεκινάμε από τα ανώτατα όργανα, ενώ στη πραγματικότητα πρέπει να ξεκινήσουμε από τον πυρήνα του κομματικού ιστού που είναι η πολιτική κίνηση.

Κυρίως όμως χρειάζεται να μεταθέσουμε το κέντρο βάρους των πολιτικών μας αποφάσεων στη βάση και στα όργανα του Κόμματος από τους διαδρόμους της Κουμουνδούρου.

Ας βάλουμε ως στόχο να ξεφύγουμε από παραλυτικές ισορροπίες και να ανοίξουμε τη πολιτική διαβούλευση σε όλο το κόμμα. Ώστε η συζήτηση και η αντιπαράθεση να εστιάζεται πάνω στα πραγματικά ιδεολογικά και πολιτικά διακυβεύματα, όχι σε προσχηματικές αντιπαραθέσεις από τα εσωκομματικά χαρακώματα.

Σε αυτή τη κατεύθυνση είναι πολύ θετικό το γεγονός ότι το πλατύ συμμαχικό μας σχήμα, ο ΣΥΡΙΖΑ, δεν αμφισβητείται πλέον από κανέναν. Όλο το κόμμα αναγνωρίζει την σημασία της στρατηγικής μας για την ενότητα της αριστεράς. Μιας στρατηγικής που επιβεβαιώθηκε πολιτικά τα τρία προηγούμενα χρόνια.

Ο ΣΥΡΙΖΑ πρέπει να ενισχυθεί ακόμα περισσότερο. Να καταληφθούν οι γραμμές του από τις δυνάμεις της κοινωνικής αριστεράς. Να μετασχηματιστεί από ένα σχήμα συνάντησης κορυφής, σε πλατύ και ανοιχτό σχήμα συνάντησης, όχι μόνο των οργανωμένων δυνάμεων αλλά και του ανένταχτου κόσμου της αριστεράς.

Δεν μπορεί και δεν πρέπει να μετατραπεί σε ένα νέο κόμμα. Μπορεί όμως μέσα από διαδικασίες συμμετοχής και πολιτικών πρωτοβουλιών να διευρύνει την επιρροή του στους κοινωνικούς χώρους. Μπορεί να αποτελέσει τον καταλύτη για ενδιαφέρουσες ζυμώσεις στο ευρύτερο κοινωνικό πεδίο, αλλά και τον χώρο υποδοχής των κοινωνικών δυνάμεων που ασφυκτιούν και αναζητούν διέξοδο. Δυνάμεων πέρα από τις σημερινές συνιστώσες. Δυνάμεων που σε ένα ευρύ και ανοιχτό πλαίσιο διαλόγου και δράσης, θα μπορούσαν να ενταχθούν σε ένα σχέδιο αυτοοργάνωσης, με κοινό στόχο την αναζήτηση ενός κοινού προγραμματικού πλαισίου για την ανατροπή του σημερινού συσχετισμού δυνάμεων.